

Sygn. akt SD 45/18

**ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

5 grudnia 2018 r.

Małopolski Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Krakowie w następującym składzie:

Przewodniczący	- Konrad Bańdo doradca podatkowy
Sędzia	- Anna Nawrot doradca podatkowy
Sędzia	- Radosław Olesiński doradca podatkowy
Protokolant	Joanna Żoła doradca podatkowy

Po rozpoznaniu sprawy na rozprawie w dniu 11 października 2018 roku oraz 5 grudnia 2018 r. z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych o ukaranie doradcy podatkowego numer wpisu obwinionego o dokonanie czynu polegającego na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego, poprzez naruszenie przepisów art. 36 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, tj. niewywiązanie się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2015-2016.

-uznaje Obwinionego za winnego zarzucanego mu czynu tj. naruszenia art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym w. zw. z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych poprzez niewywiązanie się Obwinionego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2015-2016 r.

i na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym orzeka karę nagany.

POUCZENIE

Od niniejszego orzeczenia służy odwołanie do sądu drugiej instancji – Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 września 2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP wszczął wobec Obwinionego postępowanie wyjaśniające. Postanowienie to zostało następnie prawidłowo doręczone Obwinionemu.

Kolejnym postanowieniem z dnia 2 listopada 2017 r. zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP przedstawił Obwinionemu zarzut nienależytego wykonywania obowiązków zawodowych poprzez naruszenie art. 36 pkt 2 u.d.p., polegające na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych określonych w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych w okresie rozliczeniowym 2015-2016.

Zawiadomieniem z dnia 2 listopada 2017 r. poinformowano Obwinionego o istnieniu podstaw do zamknięcia postępowania wyjaśniającego, pouczając jednocześnie Obwinionego o możliwości przejrzenia akt sprawy.

Obwiniony w toku postępowania wyjaśniającego zapoznał się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, jednak żadnych wyjaśnień na temat przyczyn i okoliczności niewywiązania się przez niego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji nie złożył. Zadeklarował jednak wolę poprawy w spełnianiu ustawowych obowiązków i zobowiązał się do 30 grudnia 2017 r. złożyć pisemne wyjaśnienia. Mimo tej deklaracji, Obwiniony żadnych wyjaśnień ostatecznie nie złożył. Podobnie również podczas właściwego postępowania dyscyplinarnego Obwiniony nie podjął aktywnych działań.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W toku przewodu sądowego ustalono, że w okresie rozliczeniowym przypadającym na lata 2015-2016 Obwiniony obowiązany był uzyskać 32 punkty szkoleniowe z których to uzyskał jedynie 5 punktów.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie treści zawiadomienia Przewodniczącego Komisji Ochrony Zawodu, Etyki i Spraw Wewnętrznych KIDP z dnia 6 lipca 2017 r. znak KRDP/I/693/2017/DS. Zgodnie z treścią tego pisma oraz załącznika do niego, Obwiniony obowiązany był uzyskać w okresie rozliczeniowym 2015-2016 32 punkty szkoleniowe, zaś w rzeczywistości uzyskał jedynie 5 punktów.

Wyjaśnienia wymaga, że załącznik do pisma z 6 lipca 2017 r. znak KRDP/I/693/2017/DS stanowił obraz danych znajdujących się na indywidualnych kontach doradców podatkowych w panelu mDoradca. Panel mDoradca służy m.in. do zgłaszania przez doradców podatkowych uzyskanych punktów za szkolenia oraz ewidencjonowania uzyskanych punktów.

Powyżej wspomniane dokumenty w postaci zawiadomienia oraz informacji o stanie posiadanych punktów szkoleniowych w panelu mDoradca nie budziły zastrzeżeń Sądu co do ich wiarygodności. Biorąc pod uwagę obowiązek doradcy podatkowego zgłaszania punktów szkoleniowych za pośrednictwem panelu mDoradca, brak było podstaw do przyjęcia, że w okresie rozliczeniowym Obwiniony w należyty sposób wywiązywał się z obowiązku podnoszenia kwalifikacji, skoro liczba zebranych punktów wynosiła pięć.

Na rozprawie w dniu 5 grudnia 2018 r. Obwiniony złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że podnosi swoje kwalifikacje, lecz nie w ten sposób, że korzysta z oferty szkoleń, lecz codziennie zapoznaje się ze zmianami prawnymi. Uzasadnił to tym, że szkolenia organizowane przez KIDP są nietrakcyjne i nieprzydatne, podczas gdy samodzielnie podnosząc swoją wiedzę zajmuje się tym, co jego zdaniem jest istotne podczas wykonywania przez siebie zawodu. Obwiniony wskazał, że w przyszłości ma zamiar podnosić swoje kwalifikacje korzystając z oferty szkoleń KIDP, a nawet już w bieżącym roku rozpoczął aktywnie z nich korzystać.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (także jako „u.d.p.”) doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem oraz za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej.

Art. 36 u.d.p. wśród obowiązków doradcy podatkowego wymienia obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji. Wskazanie na ten obowiązek w akcie normatywnym w randze ustawy świadczy niewątpliwie, że jest to jeden najważniejszych obowiązków doradcy podatkowego. Trzeba bowiem zwrócić uwagę, że zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego, zaś nałożenie obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji stanowi wyraz troski o zapewnienie jak najlepszej oraz jak najwyższej jakości pomocy świadczonej podatnikom, którzy decydują się na powierzenie swoich spraw doradcy podatkowemu. Doradca podatkowy jako członek Krajowej Izby Doradców Podatkowych – samorządu zawodowego doradców podatkowych, jest obowiązany dążyć do zachowania wysokiego poziomu wiedzy i umiejętności w zakresie doradztwa podatkowego.

W sposób szczególny o tym obowiązku wypowiada się również samorząd doradców podatkowych, bowiem obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji został również podkreślony w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych (art. 4 ust. 2), a zasady stałego podnoszenia kwalifikacji zostały opisane w rozdziale VIa tego aktu.

Zgodnie z Zasadami Etyki Doradców Podatkowych, system stałego podnoszenia kwalifikacji jest systemem punktowym, co oznacza, że poszczególnym aktywnościom mającym na celu podnoszenie kwalifikacji zostały przyznane wartości punktowe. Każdy doradca podatkowy jest obowiązany w dwuletnim okresie rozliczeniowym uzyskać 32 punkty, przy czym dla zachowania warunku „stałego” podnoszenia kwalifikacji przyjęto, że w jednym roku każdego cyklu należy uzyskać co najmniej 25 % całkowitej liczby punktów.

W świetle ujawnionego materiału dowodowego Sąd uznał, że Obwiniony naruszył wskazany wyżej obowiązek. W dwuletnim okresie rozliczeniowym obejmującym lata 2015-2016 Obwiniony nie uzyskał wymaganej liczby punktów. Forma samokształcenia nie jest formą podnoszenia kwalifikacji zawodowych, co wynika z brzmienia Kodeksu Etyki Doradców Podatkowych, stąd też Sąd nie mógł wziąć pod uwagę wskazanej w wyjaśnieniach Obwinionego formy podnoszenia kwalifikacji.

Katalog kar dyscyplinarnych został określony w art. 64 ust. 4 u.d.p., zgodnie z którym karami dyscyplinarnymi są: upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Kary te zostały uszeregowane od najmniej dolegliwej do najsurowszej.

Sąd wymierzył Obwinionemu karę nagany, która nie oddziałuje istotnie czy bezpośrednio na sytuację zawodową Obwinionego w ten sposób, iż stanowiłaby przeszkodę w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego.

Decydując o wymiarze kary Sąd miał na uwadze takie okoliczności jak fakt wykonywania zawodu doradcy podatkowego w latach 2015-2016, zaś brak podnoszenia kwalifikacji prawnych mógł niekorzystnie wpłynąć na sposób wykonywania czynności doradztwa podatkowego. Trzeba bowiem pamiętać, że korzystając z usług doradcy podatkowego potencjalni klienci pokładają ufność nie tylko w osobiste właściwości Obwinionego, ale również w posiadany przez niego tytuł doradcy podatkowego, który gwarantować ma najwyższą jakość usług, co obejmuje naturalnie wysoki poziom wiedzy i umiejętności, jak również znajomość aktualnych problemów i zagadnień prawa podatkowego.

Sąd, mimo że z pewną ostrożnością, dał jednak wiarę zapewnieniom Obwinionego, że ten będzie wypełniał obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych zgodnie z Kodeksem Etyki Doradców Podatkowych. Potwierdzało to przede wszystkim rozpoczęcie aktywnego uczestnictwa w szkoleniach organizowanych przez KIDP.

Na niekorzyść Obwinionego przemawiał jednak fakt, że Obwiniony w całym dwuletnim cyklu zdobył jedynie 5 punktów, co dla Sądu oznaczało w wysokim stopniu zlekceważenie wskazanego obowiązku,

raczej niewystarczającą próbę podjęcia się jego wypełnienia. Takie podejście Obwinionego do obowiązków musi spotkać się dezaprobatą środowiska doradców podatkowych, a Sąd taką dezaprobatę również wyraża.

Wymierzona kara w przeświadczeniu Sądu powinna być przyczynkiem do refleksji Obwinionego na temat swojej przyszłości w samorządzie oraz podjęcia decyzji o gotowości ponoszenia wszystkich ciężarów i obowiązków, które wiążą się z wykonywaniem zawodu doradcy podatkowego. Postawa obwinionego w toku postępowania wyjaśniającego oraz składane deklaracje większego zaangażowania się w realizację ustawowych obowiązków, choć nie były wystarczające by orzec karę łagodniejszego rodzaju, pozwoliły Obwinionemu uniknąć kary surowszej i w ten sposób miały wpływ na wymiar kary.

Rodzaj naruszonego dobra, tj. dbałość o profesjonalną i na najwyższym poziomie merytoryczną pomoc podatnikom, stopień jego naruszenia (realizacja jedynie 5 punktów podczas gdy obowiązkiem jest uzyskanie ich co najmniej w liczbie 32), przemawiają za uznaniem wymierzonej kary za adekwatną, a kara ta w przekonaniu Sądu osiągnie cele tak prewencji ogólnej jak i indywidualnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.